אלומה

פרשת תולדות תשפ"ז

אדם כדי לחיות חייב ריגושים אדם לא נהנה מלחזור אפי' על דברים המהנים אותו תמיד יחפש שיהיה בזה איזה חידוש כל דבר שאדם משיג בעולם הזה אחרי שהשיג אותו כבר פחות גורם לו הנאה ורוצה כבר דבר חדש, אחד ההנאות המשונות שיש לאדם הוא במה שמביא את עצמו כביכול לידי סיכון לטפס על הרים חדים או לרדת בחבלים ליסוע על כלי בעל שתי גלגלים במהירות עצומה בצורה אלכסונית וכיוצא בזה רבות, חייב ליצר לו תחושה של חיות חדשה הוא כביכול בורא לו חיים חדשים, וממילא דוקא כל היסורים שאדם עובר הם אלו שמחיים אותו כאשר הצליח להתמודד אתם.

בחת"ס בספרו תורת נשה, עומד כאן על נקודה נפלאה, כתיב ויתן לך האלקים. ולעשו אמר משמני הארץ יהי' מושבך, וסיים ועל חרבך תחי', ובישראל כתיב (ויקרא כ"ו ו') ונתתי שלום בארץ וחרב לא תעבור בארצכם, כי אחז"ל (אבות פ"ד מכ"ב) על כרחך אתה חי, החי הוא העל כרחך וזה כל חיות של בעלי העה"ז, כי הבטלה מביאה לידי שיעמום (כתובות נ"ט ע"ב), ומי שיש לו כל משאלותיו בלי שום מניעה יום יום, מואם בחייו, וכבר הי' מעשה בזמנינו מי שאיבד עצמו לדעת והניח אחריו מכתב כי מרוב עשרו וכל תאותיו הוא מואם בעולם ומה יהי' סופן של דברים והרג עצמו, אמנם גם העולם נתן בלבם, שיהי' אדם דואג ומצטער וחוזר ומרויח יורד ועולה קונה ומוכר עתים רעה עתים טובה ואין לו שלום ומנוחה בדעתו ולעולם עיף ויגע, וזה הוא חיותו, ע"כ אמר על חרבך תחי' אינו חרב למלחמה ממש, אלא כנ"ל תמיד לוחם עם עצמו וזו היא חיותו, כי לולי כן והי' יושב במשמני הארץ זו איטליאה של יון (ב"ר ס"ז ו'), הי' מואם בחייו כשור פטם ההולך למות, אשר על כן, על כרחך אתה חי. זאת אומרת אדם חייב את העל כרחך כדי לחיות אחרת אין לו חיים.

אך עם ה' אלו יפה שעה בתשובה ומעשים טובים בעה"ז מכל חיי העה"ב והיא חייך ואורך ימיך, וכתיב (דברים ל' י"ט) ובחרת בחיים, ולא על כרחך, וכתיב (תהלים ל"ד י"ג) מי האיש החפץ חיים, ולא מוכרח, ע"כ אחר ונתתי גשמיכם בעתם והשיג דיש את בציר, אמר ובכל זאת ונתתי שלום בארץ וחרב לא תעבור בארצכם כהנ"ל, וקיי"ל נתינה בעל כרחו לא שמי' נתינה אלא נתינה ברצון של המקבל דוקא, ע"כ ברכו יצחק ויתן לך האלקים, נתינה ברצונך ולא בעל כרחך כ"א ובחרת בחיים.

נמצא שבעצם האדם בוחר באיזה חיים הוא חי, בחיים שהוא היוצק להם תוכן, כי החיים על פי הדמיון באים בצורה שאתה כאילו מת ועי"ז אתה חי, ולכן בחירה בחיים הוא לבחור שהכל יהיה חיים לא תצטרך למות בשביל לחיות וממילא לא צריך חרב לא מלחמות.

ובאמת שגם החיים הרוחנים בנויים ע"י מלחמה ללחום את מלחמתה של תורה אלא שאנחנו משתמשים עם החיים כדי להלחם כדי להתקדם כי באמת בחיים הרוחנים הרי אנחנו צריכים ליצור את החיים ואנחנו יוצרים אותם שאנחנו נותנים משמעות לחיים, ואילו בחיים הגשמיים אנחנו משחקים כאילו אין לנו חיים כדי לחיות אותם.

רק באמת אדם צריך לדעת שכל אחד צריך ליצור את החיים שלו ואת מה שמתאים לשורש נשמתו, אלא שדבר זה מתחיל כבר בחינוך של ההורים והמחנכים הרש"ר הירש עומד בפרשתינו על ענין גדול שצריך תיקון וזה דבריו ויגדלו הנערים. בשום מקום לא נמנעו חכמינו מלגלות חולשות ושגיאות, קטנות כגדולות, במעשי אבותינו הגדולים; ודוקא על – ידי כך הגדילו תורה, והאדירו את לקחה לדורות כי הניגוד העמוק שבין נכדי אברהם מקורו העיקרי היה – לא רק בתכונותיהם – אלא גם בחינוכם הלקוי (בראשית רבה סג, יד). כל עוד היו קטנים, לא שמו לב להבדלי נטיותיהם הנסתרות (עי' פסוק כד), תורה אחת וחינוך אחד העניקו לשניהם, ושכחו כלל גדול בחינוך: "חנך לנער על פי דרכו" וגו' (משלי כב, ו). יש לכוון את החניך בהתאם לדרכו המיוחדת לו בעתיד, ההולמת את התכונות והנטיות הרדומות בעמקי נפשו, וכך לחנך אותו לקראת המטרה הטהורה, האנושית והיהודית כאחת. התפקיד היהודי הגדול אחד ויחיד בעיקרו, אך דרכי הגשמתו רבות ורבגוניות, כריבוי תכונות האדם, וכרבגוניות דרכי חייהם.

דוקא משום כך – "חנוך לנער על פי דרכו", חנכהו למטרה הגדולה האחת על פי דרכו המיוחדת לו, בהתאם לעתיד הצפוי לו מנטיותיו. המושיב את יעקב ועשו על ספסל לימודים אחד, ובאותם הרגלי החיים מחנך אותם כאחד לחיי לימוד ומחשבה, – מובטח לו

לתגובות: הרב אברהם פלומון 5003880@gmail.com **לתרומות** נדרים פלום

שאת האחד מהם הוא מקלקל. יעקב ישאב ממעיין החכמה בחפץ גובר והולך, ואילו עשו רק יצפה ליום, בו ישליך מאחורי גבו את הספרים הישנים, ויחד אתם תעודת חיים גדולה, שהכיר אותה רק באופן חד – צדדי, ובדרך שמעצם טבעו הוא סולד בה.

אילו העמיקו יצחק ורבקה לחדור לנפש עשו, אילו הקדימו לשאול את עצמם, היאך יכולים גם האומץ, הכוח והגמישות הרדומים בנפש עשו – היאך יכולים כל אלה להטות שכם לעבודת ה', כי אז "הגיבור" שלעתיד לא היה הופך ל"גיבור ציד", אלא ל"גיבור לפני ה'" באמת. יעקב ועשו, על כל נטיותיהם השונות, היו נשארים אחים תאומים ברוחם ובדרך חייהם; עוד מראשית היתה חרבו של עשו כורתת ברית עם רוחו של יעקב; ומי יודע איזה שינוי היה צפוי לקורות הימים על ידי כך. אך לא כן היה: "ויגדלו הנערים", רק משגדלו הנערים והיו לגברים, הופתעו הכל לראות, כי אלה אשר מרחם אחד יצאו, ויחד נתגדלו, נתחנכו ולמדו, היו כה שונים בטבעם ומנוגדים במעשיהם.

לדבריו עשיו בחינוך שונה היה יכול לצאת גיבור לפני ה', כמה אנחנו חייבים לנסות לדאוג היאך ליצוק חיים נכונים ולא להגיד שיש דרך אחת ויחידה המתאימה לכולם, לא מובן מדוע כל אחד מבין שאי אפשר ליצור אצל הבנות מסלול אחד שמתאים לכולם ודוקא אצל הבנים יש רק דרך אחת, כל אחד צריך לסלול דרך שיהא מותאם לו אישית כדי שנוכל לקיים ובחרת בחיים ולא נהיה על כרחך הוא חי.

מעמד התפילה ומגבית היחידות תשפ"ז

בכל שנה מתקיימת המגבית הגדולה למשפחה במצוקה
צריך להגיע לעשרת אלפים שקלים לחודש כדי שלא יצטרכו להיות מושלכים ברחובה של עיר והיות ואין לי תורמים עשירים מתבקשים כל הציבור לקחת יחידות הצורך הוא למאה ועשרים אלף שקל לשנה, צריך להגיע לאלף מאתים יחידות של מאה שקל.
כל מי שמוכן לקחת על עצמו יחידה או יחידות כדי שנוכל לעמוד במטרה אשמח מאוד שיודיעיני
כמו כן נשאר התחיבויות שלי לחתונות של האחיינים שלי הן מצד אחי האלמן והן מצד אחותי הגרושה כרגע נשאר חוב 150 אלף שקל.
לכך אני מבקש את עזרת הציבור הן מי שיכול לתרום והן מי שיכול להתרים
וה' הטוב ישלם לכם בכפל כפלים

אפשרות לתת את התרומה.

א. במזומן או בשיק
ב. בהעברה בנקאית לבנק הדואר סניף 001 חשבון מס' 8538497 ע"ש אברהם סלומון.
ג. בכרטיסי אשראי בטל' 0527637831 [אפשר להתקשר גם בשעות הקטנות של הלילה] או בכל מערכת נדרים פלוס לקופת "שירת הים"
ד. לחברי הכולל בהוראת קבע חדשי של הכולל [אפי' בסכומים קטנים שלא מרגישים]

נ.ב. ניתן לקבל קבלה לצרכי מס מ2500 שקל ומעלה ו"רק מי שתורם אצלי"

אברהם סלומון

בעה"י תתקיים תפילה על קברו של מרן קדוש ישראל הגאון המקובל האלוקי הרב יעקב משה חרל"פ זצ"ל, בראשות נינו [בל"נ תתקיים בעשרה ת"ח מובהקים], לרגל ההילולא בז' כסליו הבא עלינו לטובה [כמו בשנים עברו].
וזכינו לראות בישועות רבות עקרות שנפקדו מעוכבי שידוך שנישאו והצלה ממשפטים ודינים קשים.
נא לברר אצל התורמים
התורם יחידות זכאי להזכרת שמות.